

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TANTE FLOKE UIT HOBOKE

Een kerst-blijspel in één bedrijf

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1987

1

PERSONEN

4 dames, 5 heren

Stien Potaarde
Alfonsiene, zijn vrouw
Pol, hun jongste zoon
Simonne, hun oudste dochter
Alfred, haar echtgenoot
Pijke, boezemvriend van Stien
Elodie, zijn vrouw
Mado, jeugdvriendin van Stien
Patijn, vriend van Mado

DEKOR

Het is een gewone huiskamer. Tafel, stoelen, een zetel en kasten naar de smaak van de regisseur. Cour en jardin zijn er deuren. In de fond tegen de wand staat een versierde kerstboom.

N.B. : Het blijspel kan ook als titel krijgen : NE PLEZANTE KERSTAVOND.

1

(Simonne staat met een stofzuiger, die een oorverdovend lawaai maakt, te stofzuigen terwijl ze een kerstliedje zingt. Na enkele ogenblikken komt Alfred binnen. Het is een politieagent. Hij komt bij Simonne, kust haar en roept boven het lawaai van de stofzuiger:)

ALFRED : Goeden avond, Simonne!

SIMONNE : (als Alfred) Goeden avond ventje! Zijt g'er vanaf van uwe nachtdienst?

ALFRED : (Heeft niets gehoord, gaat moe in de zetel zitten)
'k Ben doodmoe! Miljarde, dat is 'n echt lolleke tegenwoordig!

SIMONNE : Wat zegt ge, Alfred?

ALFRED : (nu luid) Dat 'k zegge dat het een echt lolleke is tegenwoordig!

SIMONNE : (als voren) 'k Versta u niet zun ventje!!

ALFRED : Miljarde!! Legt dat stofzuigaffaire stille ook!

(Simonne legt stofzuiger stil.)

ALFRED : Dat is geen stofmachiene ne meer, dat is 'n zaagmachiene!

SIMONNE : Ge weet dat 'k mijn ma toch altijd 'n beetje mee kom helpen. 't Is de gewunte van Kerstavond bij mijn ouders te vieren, tegare mee Pijke en Elodie, de twee beste vrienden van ma en pa.

ALFRED : Ja ik en het is 'n traditie die 'k tegen mijn goeste doe! Want we zitten altijd naar malkaar te kijken en dingen te vertellen die we al heel 't jaar verteld hebben! Enfin, 'k zal mij maar offeren veur u plezier te doen. Maar 'k ga mij toch eerst 'n beetje gaan leggen en mijn ogen toedoen, want 'k heb weer heel de nacht op wacht meugen staan aan Wilfried Martens zijn huis!

SIMONNE : Wilfried Martens? Wie is dat?

1

ALFRED : Ei maar Simonne, kent ge nu uwe Brabançon ne meer?
Wilfried Martens is onze eerste minister!

SIMONNE : Ge weet an pilitiek ken 'k nites. En weunt hij in
Gent?

ALFRED : Ja hij, mee zijn vrouwe en zijn meisse.

SIMONNE : Ahja, en g'hebt op zijn meisse moeten waken.

ALFRED : Ja ik! De Gentse politie is responsabel als't er
iets aan zijn meisse komt!

SIMONNE : Ahja, nog iets Alfred, slaapt niet te lange want
Mado vertrekt vandenavond naar Antwerpen.

ALFRED : (Hangt jas en kepi aan kapstok.) Miljarde, is 't
nog niet genoeg dat we die mislukte weeuwe bij ons
thuis acht dagen op ons kappen g'had hebben?

SIMONNE : Ge weet toch wel dat Mado gevreeën heeft mee pa in
zijne jonge tijd en dat w'er hem 'n plezier mee gedaan
hebben. Daarbij vind 'k heur heel comme il faut.
z'Heeft mij heur schulden gevraagd voor die acht dagen
dat ze bij ons gelogeed heeft. Ze wilde mij geld in
mijn handen steken maar 'k heb gerefugeerd.

ALFRED : (Nijdig spottend) Vaneige, we zijn rijke genoeg!

SIMONNE : Ze wilde mij 5.000 frank geven.

ALFRED : 5.000 frank?!!

SIMONNE : Ja, als vergoedinge! Maar 'k heb niet gewild!

ALFRED : (kwaad) Miljarde Simonne, ge zijt gij zeker zot?!
Ei 'k moet er als't 'n halve week veur werken! 'k Moet
er drij nachten Wilfried martens zijn meises veur in
d'oge houden!

(Er wordt gebeld.)

SIMONNE : Maar enfin Alfred, dat wordt toch niet gedaan!

ALFRED : Ge legt gij uw haar in bigoedietjes mee briefkes
van 5.000 frank zeker?!

ALFONSIENE : (op) Hebt ge weer 'n woordeke?! 't is Kerst-
avond zun!

SIMONNE : Neen, maar Alfred heeft grote vaak.

1

ALFONSIENE: 'k Heb hem horen geeuwen tot in mijn keuken.

SIMONNE : Mag hij hem 'n beetje op de chaise-long gaan leggen?

ALFONSIENE: Ja ja hij. 'k Zal gaan opendoen, 't zullen Elodie en Pijke zijn.

SIMONNE : Euh ma, laat de deure tegenaan want Mado komt afscheid nemen.

ALFONSIENE: Mado? 't Oud lief van mijne vent? Hij zal weer niet ophouden van heur totjes te geven gelijk over acht dagen als ze toegekomen is. (Af.)

ALFRED : (nijdig) Oftewel zal z'hem 'n briefke van 5.000 frank geven!!!

SIMONNE : Zaagt azo niet Alfred en gaan legt u 'n beetje.

POL : (Een ventje van 9 jaar, op) Wie heeft er daar gebeld, Simonne?

SIMONNE : Ma is gaan opendoen, 't zal misschien Pijke en Elodie zijn.

ALFRED : (steeds nijdig) Of 't is misschien 'n briefke van 5.000 frank die aan de belle hangt!!

SIMONNE : Wilt g'u gaan leggen, Alfred!

POL : (tot Alfred) Waar gaat ge naartoe?

ALFRED : Gaan slapen, als 'k van geen 5.000 frank droom! (af)

(Alfonsiene terug op, gevolgd door Pijke en Elodie.)

ELODIE : Is Alfred hier niet?

POL : Hij is gaan dromen van 5.000 frank.

ELODIE : Daar droom 'k al lange van.

ALFONSIENE: Kom, doet uwe paltot af, want anders valt ge in 'n hoopke als ge buiten komt.

(Ze gaat met Elodie de mantels aan de kapstok hangen. Pijke gaat in de zetel zitten.)

PIJKE : 't Zal mij dat 'n hoopke zijn op straat!

1

POL : (speels lachend) De mensen gaan peizen dat het de Kemelberg is, hein Pijke?

ALFONSIENE: (Kwaad en dreigend met de hand tot Pol.) Houdt u liggen snotneuze, of g'hebt voor uwe Kerstavond 'n ingligèste!

ELODIE : (kwaad) Moest g'ulder alle twee op een hoopke liggen, 't zou ne put zijn inplaatse van nen berg!

ALFONSIENE: Geeft dat gene praat Elodie!

STIEN : (op, ongeduldig) Is Mado hier al?

ALFONSIENE: (spottend, jaloers) Och Heer toch, werkt het zo op uw eksteroge als ge Madootje niet ziet?

STIEN : (wrevelig) Maar bij neen't! Hedde vergeten dat 'k moet afscheid makke van Mado?

ALFONSIENE: En tons? Gaat ge buikpijne krijgen als ge geen afscheid kunt pakken?

POL : Zeg ma, krijgt ge buikpijn van Mado?

ALFONSIENE: (steeds jaloers) Ja'g manneke! 'k Moe er nog maar op peizen en ze werkt op mijn sisteem gelijk 'n purgatie!

STIEN : Hoe is 't meugelijk binst dat er uwe zeune bij is!

POL : Zeg ma, tons is Mado gelijk levertraan: 'k krijge daar ook buikpijne van! (Hij lacht)

ALFONSIENE: 't Is juist manneke, ze terkt op levertraan, want in uw vader zijne jonge tijd was't ook al ure ne lepel!

STIEN : (nijdig) En mee mee u te trouwen was 't al ure ne pollepel!

POL : Ne pollepel: is dat ne lepel die ook Pol heet gelijk ik pa?

STIEN : Zwijg maar snotneuze, g'hebt nog geen verstand van lepels gij!

ELODIE : (Die ondertussen in een spiegel haar hoed heeft goed gezet, streng tot Pijke.) Alee vooruit Pijke, laat mij in de zetel zitten! Leert uwe wereld kennen.

PIJKE : (Komt tegen zijn zin uit de zetel) Ze kan niet verdragen dat 'k vijf minuten op 't gemak zitte!

1

ELODIE : (Is in zetel gaan zitten) 't Gemak is de W.C.,
onbeleefde tsusink!

POL : Zit Pijke op de W.C.? Krijgt hij ook buikpijn van Mado
te zien misschien?

ELODIE : (smalend) Neen hij manneke!! Pijke zijne haring
kost in den tijd niet zwemmen, hij is versmoort!

PIJKE : Vaneige, hij heeft nooit geen okkasie g'had om te
leren zwemmen, de sukkeleire!

POL : (tot Stien) Kan nen haring versmoren, pa?

STIEN : (dreigend met de hand) Als ge niet uitscheidt van
zagen gaat ge rolmops eten zun, peerdewortel!!

ELODIE : (fier) Zeg, Alfonsiene g'hebt nog niets gezegd van
mijn nieuw hoedje.

ALFONSIENE: 't Is dat dat 'k verandert vinde aan u! 'k
Meende dat ge slecht geslapen had vandenacht.

ELODIE : Als 't veur mij te doen lachen is moet g'het zegge,
'k kan tons de klokken doen luide!

POL : 't Zal zeker als 't Kerstnacht zijn pa?

STIEN : Hoe weet ge gij dat?

POL : Elodie heur klokken gaan beginnen luiden.

STIEN : (tot Pijke) Ze spreken weer op mijn werk van mannen
af te zetten! Besparinge! Wie weet ben 'k er ook niet
bij.

ALFONSIENE: Gelooft hem niet Pijke! Hij vertelt dat juist
maar omdat hij zou kunnen zeggen dat hij geen geld
heeft veur mij ne kadeau te kopen veur mijne Kerstdag.

STIEN : (smalend) Ne kadeau? Ei 'k loop langst de ene kant
van al de kadeaus die 'k al g'had heb van u!

ALFONSIENE: Awel hangt de mijn die 'k al g'had heb van u
langst den andere kant en ge zult recht komen!

POL : Wat krijge 'k ik veur mijne Kerstdag, pa?

STIEN : Een paar muilperen in 't zilverpapier!

ALFONSIENE: (tot Elodie) 't Is al meer dan 20 jaar dat 'k
zage veur ne foururemantel t'hebben en hij gebaart van
pijkes!

PIJKE : Pijkes? Laat er mij van tussen zun Alfonsiene !

STIEN : Ne foururemantel?! Zoude niet beter zijn mee ne oliekoeke? Er staat zoveel haar niet op!

ALFONSIENE: Slechterik! 'k Kenne mannen die ulder zou'n doodwerken veur ulder vrouwe ne vellemantel te meugen kopen.

STIEN : Ja, 'k weet het! 'k Kenne z'ook alle twee! De ene zit in 't prison en den andere in 't zothuis.

ALFONSIENE: Ne foururemantel!! Iets dat zo warme is in de winter!! (kwaad) Maar neen, g'hangt liever uw geld aan druppels, hein zatlap!!

STIEN : Goed weten! Ge krijgt daar ook warme van en 't komt zo duur niet!

ALFONSIENE: Van als 'k jong was droom 'k daar al van!

STIEN : 't Is daarmee dat g'er altijd zo slaperachtig uitziet! (uitschietende) En ook daarbij, ne foururemantel is goed veur rijke mensen!

ALFONSIENE: Sésa: d'Arme mensen meugen koude lijden! Maar ge zult verschieten als 'k ne keer mee ene zal afkomen!

STIEN : Ikke? 'k Peize dat ge gij zult verschieten als g'er zult mee buitenvliegen! 'k Werke niet veur 't vel van 'n dode bieste!

POL : (Met inwendig plezier) Ik zou mij zot lachen als ze ruzie maken!

ELODIE : Awel Stien, 'k vind het niet schune van uw paart! Ne man is gemaakt veur zijn rouwe plezier te doen! 't Was 't eerste dat Adam aan Eva kocht: 'n fourure veur aan te doen.

PIJKE : Ja, en *hij* liept mee 'n fijgeblare gekleed, de duts.

ELODIE : (kwaad) Ge zoudt zeker liever hebben dat *wij* mee 'n fijgeblare gekleed lopen?!

PIJKE : Potverdeke, gij komt niet toe mee ne hele fijgeboom!

STIEN : (tot Elodie) Gij hebt gemakkelijk spreken! Alle vijfvoeten hebt ge wat anders aan uw lijf en de sukkeleire van uwe vent durft niets zeggen! 't Bewijs is er: g'hebt weer ne nieuwe hoed aan - als ge dat nen

1

hoed meugt heten - en hij doet zijne gebenedijde smiekel niet open.

ELODIE : Mijne Pijke heeft niets te zien mee mijn hoedje! Dat hoedje heb 'k gekregen van 'n verre tante uit Hoboke!

STIEN : (spottend) Hoboke, waar dan de boeren...

ELODIE : (uitdagend) Wat doen de boeren daar?

STIEN : 'k Weet niet juist, maar ze koken daar toch iets!

ELODIE : (tot Alfonsiene) 't Is waar zun Alfonsiene , dat is 'n verre tante, van langs de kant van mijn aange-trouwd peetje, die in Hoboke weunt. En 't is zo 'n vriendelijk mens: en en tons zend ze mij ne keer 'n hoedje of 'n kleedske op! Kijk, 't zou mij niet verwonderen dat ze mij mee 't Kerstdag were wat opstuurt! 't Is te zien wat dat 'k mij kan kopen... (Hervat zich) Euh, 't is te zien wat dat mijn tante kan kopen!

PIJKE : Ik weet wat dan de boeren in Hoboke koken! (Nadrukkelijk tot Elodie) Ze koken mij daar ne kei!!

ELODIE : Daar,de geestigaard!!

PIJKE : (kwaad) Ge peist toch niet dat 'k één woord gelove van die verre tante uit Hoboke zeker? 'k Heb dat mens nog nooit niet gezien!

ELODIE : 'k Heb 'k ik heur ook nog nooit niet gezien! Wat wilt dat nu zeggen! 'k Had 'k ik u vroeger ook nog nooit niet gezien en ge zijt toch ook aangetrouwde familie van mij geworden!

PIJKE : Troetels mee suiker op!! Dat mens bestaat niet, 'k zal het 'k ik u zegge! Dat is 'n uitvindsel van u veur er mij op te leggen! Ge maakt mij dat wijs dat ge die kadeaus van uw fameuze tante krijgt veur mij niet te moeten zeggen dat ge u weer ne nieuwen hoed of 'n nieuw kleed gekocht hebt!

(Pol heeft ondertussen aan de stofzuiger zitten prutsen en doet hem plots in gang schieten.)

1

ELODIE : (vervolgend tot Pijke) Wat kanne 'k ik daar nu aan doen als die verre tante nu zo vriendelijk is van mijne kadeau op te zenden!

PIJKE : (Die haar niet begrepen heft door het lawaai) Wat zegt ge, Elodie?!

ELODIE : (luid) Dat 'k zegge... (tot Alfonsiene) Ziet ge wel dat er meemels in zijn oren zitten, Alfonsiene!

ALFONSIENE: (als Pijke) 'k Versta u niet mee diene stofzuiger!

ELODIE : (als voren) Wat zegt ge, Alfonsiene ?

ALFONSIENE: (kwaad tot Pol) Wilt ge dat spel stille leggen, Pol?!!

POL : (als de anderen) Wat zegt ge, ma?

ALFONSIENE: (Geeft hem een oorveeg) Lappe!

(Pol begint luid te wenen. Stien legt de stofzuiger stil en begint er ook aan te prutsen.)

ELODIE : Ah, eindelijk. Waar was 'k nu gebleven... (Nerveus door het geschrei van Pol) Zeg Alfonsiene , kunt ge uwe kleine ook niet doen zwijgen? 'k Hore tons nog liever diene stofzuiger, zun.

ALFONSIENE: (Kwaad tot Pol) Wilt ge uwe smiekel houde snotneuze!!

POL : (wenend) Ei ja sésa! 'k Krijge 'n oorvage en 'k zou moeten lachen zeker! Dat sport is an zijn eigen in gang gesloten!

(Stien brengt nu de stofzuiger in gang.)

ALFONSIENE: Ahsa, diene grote uil gaat er nu aan beginnen!!!

POL : (door 't lawaai.) Wat zegt ge ma?

ALFONSIENE: (Geeft hem weer een oorveeg.) Lappe!

(Pol begint luid te wenen. Stien zet de stofzuiger af.)

STIEN : Miljarde, ge zoudt er van verschieten als dat sport in gang schiet! (tot wenende Pol) Waarveure staat ge nu te tsiepen onnozeleire?!!

POL : Ik krijg 'n oorvage omdat ge gij aan dat sport staat te prutsen!

STIEN : 'k Heb er niet aan geprutst! 't Is van zijn eigen in gang geschoten!

ALFONSIENE: Zo de vader, zo de zoon.

ELODIE : 't Is hier plezant zun! Ge kunt nog ne keer op uw gemak ruzie maken zonder dat er lawijt is! 'k Ben nu heel mijnen draad kwijt!

PIJKE : (nijdig) Ge zoudt beter die tante uit Hoboken kwijt zijn!

SIMONNE : (op) Zeg, wie heeft er diene stofzuiger doen marcheren? Mijnen Alfred kan er niet van slapen zun. (groetend) Pijke... Elodie... hebt ge weer ne nieuwen hoed aan Elodie?

PIJKE : (nijdig) Ja's! z'Heeft dat weer g'had van 'n verre tante uit Hoboke!

SIMONNE : Alee. Sedert wanneer hebt ge gij familie weunen in Hoboken?

ELODIE : (licht nerveus) Simonne, laat ruste waar dat ruste is!

STIEN : Zeg kindeke, waar blijft jij Mado?

SIMONNE : Is ze hier nog niet?

STIEN : 'k Heb ze 'k ik toch nog niet gezien.

ALFONSIENE : (vriendelijk-nijdig) Zoude 'r ne keer niet gaan achter zoeken lieveke?!

STIEN : Zeg Alfonsiene , 't zal nu al wel zijn hein, mee uw jaloesie?

SIMONNE : Zouden de dames en attendant geen potje kaffee drinken?

ELODIE : Dat is 'n goed gedacht! Kaffee wekt op!

SIMONNE : Maar ge zult mij ne keer moeten meehelpen in de keuken en daarachter de schotels wassen.